

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1291/2020
17.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аладина Шемовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км 16/20 од 18.09.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм-1-50/20 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км 16/20 од 18.09.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм-1-50/20 од 08.10.2020.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Км 16/20 од 18.09.2020. године према малолетнику, сада пунолетном, АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која може трајати најмање 6 месеци, а највише 2 године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, а за време трајања мере, малолетник остаје код свог родитеља, с тим што ће појачан надзор над њим вршити одређено службено лице Центра за социјални рад у Новом Пазару или друго стручно лице које одреди Центар за социјални рад у Новом Пазару. Истим решењем одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, како је то прецизно наведено у изреци првостепеног решења, док је оштећена ББ ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парнични поступак.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм-1-50/20 од 08.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, сада пунолетног АА, адвоката Аладина Шемовића и решење Вишег суда у Новом Пазару Км 16/20 од 18.09.2020. године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Аладин Шемовић, због битне повреде

одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијана решења преиначи, тако да према окривљеном обустави поступак или оба решења укине и предмет врати на поновно поступање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и томе у прилог наводи да је оштећена ББ ставила предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике против окривљеног, сада пунолетног АА тек 31.10.2019. године, а да се критични догађај десио дана 13.06.2019. године. Самим тим, по наводима браниоца протекао је законски рок за подношење предлога за покретање поступка, јер је оштећена била дужна да надлежном јавном тужиоцу за малолетнике стави предлог за покретање поступка у року од 3 месеца од дана када је сазнала за кривично дело и учиниоца. Првостепени и другостепени суд се, по наводима браниоца, погрешно баве питањем благовремености приватне тужбе и погрешно га мешају са питањем благовремености предлога оштећене за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике, јер подношење кривичне пријаве од стране оштећене Полицијској управи у Новом Пазару не може се поистоветити са предлогом за покретање поступка из члана 57. став 2. Закона о малолетним учиницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица којим је прописано да се за кривична дела за које се гони по предлогу или приватној тужби поступак може покренути, ако је оштећени ставио предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике у року предвиђеном чланом 53. ЗКП.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним решењима није учињена битна повреда одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 57. став 2. Закона о малолетним учиницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица прописано је да се за кривична дела за која се гони по предлогу или по приватној тужби, поступак може покренути ако је оштећени ставио предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике у року предвиђеном у члану 53. ЗКП.

Одредбом члана 53. став 2. ЗКП прописано је да се предлог за кривично гоњење подноси у року од 3 месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог.

Из списка предмета утврђује се да се догађај одиграо 13.06.2019. године, да је одмах истог дана оштећена поднела на записник полицији кривичну пријаву, да је полиција доставила јавном тужиоцу 18.06.2019. године кривичну пријаву против тада малолетног АА са свим прилозима - записник о пријему кривичне пријаве и саслушању осумњиченог малолетног лица АА и сачињене службене белешке. Кривична пријава достављена јавном тужиоцу 18.06.2019. године односила се на кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. Кривичног законика, за које се гони по службеној дужности, па самим тим тада није било неопходно да оштећена подноси предлог за покретање кривичног поступка. Међутим, како је у току поступка утврђено да се ради о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122 став 1 Кривичног законика, за које се гоњење предузима по приватној тужби, оштећена је, након што је обавештена о тој чињеници, ставила предлог за покретање поступка против тада малолетног АА, који представља изјашење оштећене у вези њеног иницијалног поступања – кривичне пријаве полицији која је поднета 13.06.2019. године а тужилаштву достављена 18.06.2019. године.

Имајући у виду напред изнете чињенице и околност да је одредбом члана 53. став 3. ЗКП прописано да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за остваривање имовинскоправног захтева у кривичном поступку, сматраће се да је тиме поднео и предлог за кривично гоњење, произилази закључак да је подношењем кривичне пријаве оштећена поднела и предлог за покретање поступка против тада малолетног окривљеног АА.

Стога, по оцени овог суда правноснажним решењима није учињена битна повреда одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић